

na po volitvah šla z Drenikom na sejem, je Drenik proti njemu rekel: To bi bilo najbolje, če bi kdo tega hudiča (zaboj) zažgal. Te besede so se obtožencu zdele prehudе, da bi sploh kaj nanje odgovoril. Ko pa so bili potem pri Vintarju, je Vintar rekel: Jaz bi tudi dal 200 K, če bi kdo to stran spravil. Zdaj se Zdravju zdi, da je Vintar to izrekel le v »šali«. Najprej pa je denar za uničevanje zaboja ponudil Dreniku, za njim še le Vintar. Kmalu na to, je bil vlom res izvršen. — Obtoženec na to pripoveduje o obisku Vintarja in tajnika Volaska. Vintar mu je rekel, da je Zdravje lepega hudiča naredil, glede tistih 200 K. Zdravje pa da je odgovoril, da bo moral povedati o tej Vintarjevi obljubi. Na to mu je Vintar nagrozil: »Molči hudič, kaj boš to pripovedoval! Pojdi v Prečino (tu je preiskovalni sodnik zasliševal) na reci, da nič ne veš, kje si slišal o tistih 200 K! — Vintar ugovarja, da mu ni rekel, da bo zaslišan kot priča. — Dr. Pegan pravi, da je obtožba pomanjkljiva, ker ne govori nič lasnega konkretnega glede Vintarja.

Zasliševanje prič.

Zaslišanih je bilo devet prič. Posebno zanimiva za stvar samo, posebno pa za katoliško moralno je izpoved obč. tajnika Volaska. Tudi ta je bil v preiskavi in zaprt in tudi on je enkrat dugače izpovedal kot drugi. To nasprotje pa priča utemeljuje tako: »Takrat ko sem bil v preiskavi, sem res tako izpovedal, kakor mi je Zdravje rekel. Stori sem pa to le zato, da pridem prej vun, če drugače govorim. Priča izjavi, da bo še le zdaj govoril resnico, čemur pa drž. pravdnik ne veruje in mu obljubi, da se bosta še videla. Splošno veselost je vzbudilo njegovo priznanje: »Kar sem takrat govoril, sem vse lagal.« In to je vzor katoliški mož?

Priča Janez Mrvar

občinski sluga izpove, da je Drenik rekel, da je Vintar obljubil 200 K tistemu, ki bi zaboj spravil stran. Na to Drenikovo izjavo je še njegova žena ga sunila v hrbet, češ, če kaj pride iz tega, boš pa ti vzrok.

Priča Martin Mišič

ne ve, ali noče nič povedati. Šele ko ga predsednik opozori, da je preje o stvari izpovedal, se demisli, da je Zdravje rekel: »Če bi se ta kiša razbila, je vsa volitev uničena.« — Zdravje mu ugovarja in razburjen zakliče: »Kar sem govoril sem lagal... sem druge notri pokopal, sebe pa vun vlek... bal sem se, če bom zaprt zato ker sem lagal.«

Priča Franc Hrovat izpove, da so bili skupaj pri mizi, ko je Drenik prišel vmes, pa je rekel, da dobi dobro službo, ker je Vintar obljubil 200 K tistemu, ki bi volilni zaboj razbil. Priča je to dobro službo odklonil ter Dreniku v nadaljnjem razgovoru rekel: »to pa ti sam napravi, pa daj meni 200 K.«

Priča Jože Drenik, oče obtoženca pripoveduje, kako je Zdravje po volitvah prišel k njegovemu sinu v Bršljivo ter se z ozirom na volitve nekaj smejal. Priča ga je nagovoril: Kaj pa gobeždaš okoli? Zdravje je odgovoril, da je res izpovedal, da je Vintar rekel da plača 200 K tistemu, ki bi zaboj razbil. Zdaj pa je stvar postala resna, zato moramo stvar drugače obrniti, če bo pod prisego, ker drugače pojdemo pod ključ.

Tudi priča Franc Kumer potrdi, da je slišal pri Čefideljnu, da Vintar ponuja tistemu, ki bi zaboj razbil, 200 K. — Istotako potrdi tudi priča Franc Petrič.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

V SMRT NA VEŠALA.

Zagreb, 12. avgusta. Z velikansko nestrpnostjo je pričakoval danes ves Zagreb raz-

sodbo v Jukičevem procesu. Vse mesto je bilo pokoncu. Že pred 10. uro so se začele pred sodno palačo zbirati velike množice. Po mestu je kar mrgolelo policajev in orožnikov, ki so prišli iz vseh krajev Zagreba, da preprečijo eventualne izgrede. Policija je s skrajno surovostjo razganjala množico in aretirala celo 10 gospodičen, ki niso zakriville ničesar drugega, kakor da so imele v rokah cvetlice. Toda množice so kljub surovemu postopanju policije ostale mirne in udrle po stranskih ulicah zopet na trg pred sodnico. Policija je postopala celo tako brezobzirno, da ni pustila v sodno dvorano niti vseh onih, ki so imeli vstopnice. Le časnikarji so odšli lahko mirno brez vsakih ovir na sodišče. Jukičev zagovornik dr. Prebeg je imel istotako velike sitnosti. Kljub temu, da se je legitimiral, mu policija ni hotela takoj dovoliti vstopa v sodno dvorano, končno se je morala udati. V sodni dvorani je vladal velika nestrpnost. Vse je ugibalo. Večina je bila mnenja, da je bila obsodba že v naprej sklenjena stvar in da bo Jukič obsojen na smrt. Točno ob 11. uri dopoldne so pripeljali jetničarji glavnega obtoženca Luko Jukiča, ki je imel v gumbnici rdeč nagel, v sodno dvorano. Vse je gledalo vanj. Ko je Jukič stopil v dvorano je zaklical: »Živela slova Hrvatsov, Srbov in Slovencev.« Za Jukičem so prišli v dvorano vsi ostali obtoženci. Čakali so mirno na senat. Kar nastane grobna tišina v dvorani. Iz pčsvetovalne sobe se prikaže predsednik senata Wendler in sicer v črni obleki. Za njim ostali sodniki istotako v črnilih oblekah. Navzoče občinstvo je takoj vedelo, da je Jukič obsjen na smrt.

Predsednik začne čitati razsodbo. Glavni obtoženec jurist Luka Jukič je bil obsojen v smrti na vešala, obtoženci Gijuro Cvijič, Avgust Cevarec, Dragot. Bubljič, Fran Heidhardt in Kamilo Horvat na 5 let težke ječe, obtoženec Roman Horvat na 6 let težke ječe, obtoženec Josip Sarinič na 6 mesecev težke ječe, obtoženci Vladimir Badalič, Dušan Narančič, Vatroslav Dolenc in Stjepan Galagaža so bili oproščeni. Na obrazih obtožencev se ni pokazala niti najmanjša sprememba. S popolnim cinizmom so vzeli obsodbo na znanje, zlasti pa Jukič, ki je predsednika pri utemeljevanju razlogov celo neprestano motil in končno zaklical: »Živela Hrvatska, smrt tiranom.« Državni pravdnik je vzel razsodbo z zadovoljstvom na znanje. Po razsodbi je občinstvo z obtoženci vred zapelo narodno himno »Ljuba naša domovina«, nakar se je mirno razšlo. Zagovorniki so vložili ničnostno pritožbo.

NASLEDNIK MULEJA HAFID.

Pariz, 12. avgusta. Vest, da se je Mulej Hafid, maroški sultan že odpovedal prestolu, je neresnična. Vendar pa je gotovo, da se v kratkem umakne in za stalno preseli v Pariz. Kot njegov naslednik se imenuje Mulej Jusuf, ki stoji ravnotako popolnoma pod uplivom Francije.

KRITIČEN POLOŽAJ V BOLGARIJI.

Sofija, 12. avgusta. Na Bolgarskem se še sedaj niso pomirili radi krvavih dogodkov v Kcčanih, kjer so Turki pobili nad sto Bolgarov, več sto pa jili nevarno ranili. Nasprotno nastaja razburjenje vedno večje. Skoro po vseh večjih krajih so se vršili včeraj velikanski shodi, na katerih so razni govorniki poročali ljudstvu o dogodkih v Kočanih. Po vseh slovdih so bile enoglasno sprejete resolucije, v katerih zahteva bolgarski narod odločnega zadoščanja od strani Turčije.

Odgovorni urednik Rađivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Celo noč odprto
Kavarna Leon
Celo noč odprto

Knjigoveznica
A. Feldstein
v Ljubljani
Radeckega cesta 12
se najtopleje priporoča.

„V senci jezuita“ Novi roman „Dneva“!

Naš drugi roman „Hiša St. Pol“ se bliža koncu. Sledi mu „V senci jezuita“, velik zgodovinski roman iz časov vlade francoskega kralja Franca I. Izmed glavnih oseb, ki v njem nastopajo, naj omenimo samo Ignacija de Loyola, ustanovitelja jezuitskega reda; naši bralci dobe s tem romanom jasno, pretresljivo sliko peklenjskih spletk teh „vojščakov Kristovih“. Nastopajo pa tudi osebe, znane iz romana „Otroci papeža“: Vitez Raga-stens, Beatrice, njiju sin ter zvesti Spadacappa.

Povejte vsem, ki so čitali ta roman, da se „V senci jezuita“ nadaljuje

„Otroci papeža“

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

naznanja

okasijsko prodajo

voletnih oblek in slamičkov za gospode in dečke, ter voletne damske kon-tekcije z globoko reduciranimi cenami.

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, v lastni hiši, Prešernova ulica št. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa koncem leta 1911: 6145 milijonov kron.

Stanje hranilnih vlog nad 42,000.000 K. Rezervni zaklad nad 1,300.000 K.

Sprejema vloge vsak delavnik. Sprejema tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov. Obrestuje po

4 ¹/₄ %

brez odbitka. — Za vloge jamči rezervni zaklad hranilnice in mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in z vso davčno močjo.

Poslovanje nadzoruje c. kr. deželna vlada.

Izključena je vsaka špekulacija in izguba vloženega denarja.

Posoja na zemljišča in poslopja proti 5% obrestim in najmanj ¹/₂% amortizacije. Za varčevanje ima vpeljane lične

domače hranilnike.

Posoja tudi na menice in vrednostne papirje.

„Dan“

je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.

„Dan“

je najbolj informirani slovenski dnevnik.

„Dan“

je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.

„Dan“

je najodločnejši neodvisni jutranji list.

„Dan“

je najcenejši napredni dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinajev, s pošto mesečno le K 170.

„Dan“

je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

„Dan“

je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.

„Dan“

je najbolj informirani slovenski dnevnik.

„Dan“

je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.

„Dan“

je najodločnejši neodvisni jutranji list.

„Dan“

je najcenejši napredni dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinajev, s pošto mesečno le K 170.

„Dan“

je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

„Dan“

Učiteljska tiskarna

priporoča v nakup vsemu učitelstvu, vsem učiteljskim društvom in vsem okraj. učiteljskim knjižnicam

po vsebini in opremi krasno Ganglovo knjigo:

Beli rojaki.

Elegantno vezana knjiga stane 3 K. — broširana 2 K 60 vin., s poštnino 26 vinarjev več

Naroča se v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.

— Sire, z veliko novico prilijajam.
— Dobro, je odgovoril kralj. Upam, da je razveseljiva. Odkar sem v družbi teh treh (pokazal je na menihe) sem vesel in ne maram slišati zlih vesti. Dajte, uganite ljubi bratranec, čim me ozdravijo ti trije?

— Z molitvijo brez dvoma, sire...

Ha, ha, zmotili ste se! Čujte me, povedati vam moram, da sem vam nepopisno hvaležen, ker ste mi jih poslali. Ne z molitvijo, s smehom me ozdravijo! Zlasti tisti veliki tam. Brancaillon se imenuje, kak dečko!... Za svojega kapitana bi ga hotel...

Brancaillon, Bragaille in Bruscaille so ves čas stali v eni vrsti po koncu vzvratni, kakor po navadi pred svojim gospodarjem.

— Sire, kako sem zadovoljen, da sem vam ustregel, je odgovoril vojvoda in stopil k trojico. Premieril jo je srepo z očmi in pokimal z glavo. Spoznali so, da je zadovoljen z njimi. Pogledal je Bruscaille-ja in je zamrmral: — Dobro je tako. Držite se in nadaljujte.

In na glas je pristavil:

— Nadaljujte moliti za zdravje Njegovega Velikanstva!

— Nič molite! je vzkliknil kralj. Saj sem vam dejal, ljubi bratranec, le smejati se hočem. Ah, vi ne poznate teh čukov. Ali poznate jih jaz in pozna jih moj kletar. Kako so vedno lejni! Ne morem se jim načuditi...

— Sire...

— Ah, da, pozabil sem. Z novicami prihate. Kako je v Parizu, kako po deželi; kaj pravi ljudstvo? Razglasite povsod, da bo kralj ikoro ozdravel in prevzel državne posle. Go-

vorite, ljubi bratranec; kaka je novica, dobra ali zla?

— Veličanstvo, čutim se najsrečnejšega človeka, ker je dodeljeno ravno meni, oznaniti vam veselo novico.

— Tako sem hotel. Pa kaj mi pove? Ali je morebiti kraljica zagorela v ljubezni do kralja? Ali so ponehale zarote med plemstvom, ki mi streže po življenju? Ali priznavajo zopet norca za kralja? Govorite, vojvoda!

— Sire, morilec našega ljubljenelega bratranca je prijet!

— Resnično? se je začudil kralj in neverjetno pogledal vojvodo.

— Morilec je prijet, sire! Obsodbe čaka v Hideloni.

Kralj se je mahoma zresnil in se zamislil.

— Veselo novico mi prinašate, je spregovoril. Moj brat, vojvoda Orleanski me ni ljubil. Bil je prijatelj mojih sovražnikov. Vendar mi ni prišlo nikdar na uho, da bi koval zle načrte proti mojemu življenju. Ni bil hudoben. Ubili so ga na cesti moja želja je bila, da se ujamejo morilci. Koliko ljudi ste zajeli?

— Le enega dosedaj, sire. Načelnika in glavnega ubijalca.

— Skrbite, da se proces zoper njega izvrši v najkrajšem času.

— V treh dneh bo vse končano, sire! je odgovoril vojvoda in glas se mu je čudno tresel.

— V treh dneh, je ponovil kralj otožno. Po navadi se vleče to več časa...

— Ali pri ubijalcu kraljevega brata se ne sme odlašati z zasluženjo kaznijo.